

Забіла Віктор Миколайович

Біографія

Віктор Забіла

(1808 — 1869)

Забіла Віктор Миколайович (крипт. — Ол-др.) — український поет.

Народився 1808р. на хуторі Кукуріківщина, тепер с. Забілівщина Борзнянського району Чернігівської області, в сім'ї дрібного поміщика, нащадка старовинного козацько-старшинського роду. Навчався в 1822 — 1825 рр. в Ніжинській гімназії вищих наук. В 1825 — 1834 рр. служив у війську. Вийшов у відставку в чині поручика, решту життя провів на своєму хуторі поблизу Борзни.

В. Забіла дружив з Т. Шевченком, зустрічався з ним під час приїздів поета на Україну — в Качанівці, Мойсівці, Києві. Взимку 1847р. Т. Шевченко деякий час жив на х. Кукуріківщині, намалював портрет Забіли. У повісті "Капитанша" Т. Шевченко з симпатією зобразив його під іменем Віктора Олександровича. Його вірші, відібрані жандармами у Т. Шевченка при арешті 1847р., в протоколі допиту названо пасквільними. Брав участь у похороні Т. Шевченка і впорядкуванні його могили.

Вірші почав писати в середині 30-х рр., але тільки деякі з них надруковані за життя поета. Три його вірші опублікував Є. Гребінка 1841р. в альманасі "Ластівка". Видрукована на початку 40-х рр. збірка з невідомих причин не дійшла до читача (єдиний примірник, без титульної сторінки, виявив 1936р. літературознавець Є. Кирилюк). Прижиттєвими публікаціями Забіли є два вірші, надруковані 1857р. в "Черниговских губернских ведомостях". Повну збірку творів — "Співи крізь сльози" видано 1906р. у Львові заходами І. Франка. Тим часом вірші поета були добре відомі в народі, поширювались у рукописних збірках, виконувались як народні пісні, наприклад, "Гуде вітер вельми в полі" та "Не щебечи, соловейку", покладені на музику М. Глинкою. До своїх віршів "Не плач, дівчино", "Голуб", "Човник" та ін. Забіла сам створив мелодії. Джерелом глибокого ліризму його поезії є народна пісня з її образним і мовним багатством. У багатьох віршах ("Зовсім світ перевернувся", "Маруся", "Сирота" та ін.) поет порушував тему соціальної нерівності. Йому належать також гумористичні вірші, що є обробкою народних оповідань у бурлескному стилі ("Остап і чорт", "Весілля"), твори на побутову та історичну тематику, послання знайомим.

Помер поет в листопаді 1869р. в м. Борзна.

І. Франко відзначав помітний внесок В. Забіли у розвиток української поезії і ставив його в ряд найталановитіших сучасників Т. Шевченка.